

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران – توفان

۱۶ سپتمبر ۲۰۱۲

یادداشتی پیرامون علل تظاهراتهای اعتراضی علیه فلم ضد اسلامی

فلم ضد اسلامی که توهین به پیامبر مسلمانها را هدف گرفته است، موجب برانگیختن خشم بسیاری از مردم مسلمان در کشورهای جهان از جمله در لیبیا، لبنان، فلسطین، عراق، یمن، ترکیه، سودان، افغانستان، مصر، تونس ... و چند کشور دیگر گشته است. چند دیپلمات امریکائی از جمله سفیر این کشور در لیبیا کشته و چندین نفر مجروح شدند. روزجمعه نیز شماری از تظاهر کنندگان در اثر حمله به سفارتخانه های امریکا و انگلیس و المان در سودان مجروح و تعدادی جان باختند.

بی شک تولید و پخش فلم ضد اسلامی که در قالب آزادی بیان صورت می گیرد به منظور توهین و تحقیر مسلمانها و ادامه سیاست اسلام هراسی و آتش زدن قرآن توسط بنیادگران مذهبی مسیحی و یا یهودی می باشد. آنها با این اقدام تحریک آمیز آهنگ آن دارند تا با اسلام مبارزه کنند. توگویی که مذهب اسلام تنها مذهبی است که عقبگرا و ضد پیشرفت و علم است. استدلال آنها این است که ما از حق آزادی بیان و حقوق دموکراتیک شهروند امریکائی و شهروند اروپائی استفاده می کنیم و قرآن را آتش می زنیم. لازم به توضیح نیست که هیچ کدام از مذاهب توحیدی حقوق دموکراتیک شهروندان را به رسمیت نمی شناسند و مردم را فاقد قدرت تشخیص دانسته و رهبری پیامبران را برای ممانعت از "انحراف و فساد" آنها ضروری می دانند و مسیحیت و یهودیت مذاهب مجزائی نیستند. دموکراسی و مذهب مانند آب و آتش اند. این که به یک باره کارگردانی به فکر تولید چنین فلمی می افتد و یا کشیشی به یاد دموکراسی و حقوق شهروندی می افتد و برای سرکوب مخالف مذهبی به این اسلحه توسل می جوید بسیار سوء ظن برانگیز است. بسیاری از سیاستمداران لامذهب نیز چون میدان را برای تبلیغات سیاسی جانبدرانه خویش مناسب می دانند و می خواهند تجاوز به عراق و افغانستان و لبنان و فلسطین و لیبیا و... را توجیه کنند در شیپور مبارزه با اسلام می دمند تا افکار عمومی لازم را برای قتل عام مسلمانها و به زیر سلطه کشیدن کشورشان فراهم آورند. واقعیت مذاهب بیانگر نادانی عمومی است. هرچه بشریت به آموزش و علم بیشتر دسترسی پیدا می کند از دامنه نفوذ مذهب کاسته می شود. مذهب در زمینی رشد می کند که کود آن بی سواد و عقب ماندگی است. مذهب دوی

درد همه نادانستنیهاست، بذر مذهب در زمین جهل کاشته می شود و می روید و لذا تنها با این ارزیابی ریشه ای است که می توان راه مبارزه با مذهب به عنوان افیون توده ها را پیدا کرد.

در مبارزه با مذهب نمی توان به زور اسلحه متوسل شد و با قهر و اجبار مردم را وادار کرد از تعلقات مذهبی و اعتقادات دینی خویش دست بردارند. این اعتقادات ریشه چند هزار ساله در میان مردم دارند و زمینه های مادی برچیدن آن که به درجه آگاهی عمومی نیاز دارد هنوز به طور کامل فراهم نشده است. این است که شمشیر کشیدن بر روی مذهب و از جمله مذهب اسلام نوای درد نیست و نظر کسی را نسبت به اسلام تغییر نمی دهد به عکس منجر به آن می شود که مسلمانان و نه تنها مسلمانان حتا اتباع لامذهب این ممالک نیز خود را مورد تعرض و تهاجم حس کنند و در مقابل یورش دشمن مذهبی که در حقیقت انگیزه سیاسی را به یکدک می کشد جبهه گیری کرده به یورش متقابل دست زنند. ما از شکست بیسمارک در المان در مبارزه با مذهب با توسل به زور سخن نمی رانیم چون به گذشته نزدیک تعلق ندارد ولی خوب است به گذشته نزدیک و تجربه چند ده سال اخیر نظری افکنیم.

حقیقت این است که تهیه این قبیل فلمها، کاریکاتور محمد، آتش زدن قرآن و گسترش اسلام هراسی .... همه در کادر سیاست امپریالیستها به ویژه امپریالیستهای امریکائی و اروپائی که خطوط اساسی آن را می توان در اثر ساموئل هانتینگتون تحت نام "نزاع تمدنها" یافت حرکت می کنند، قابل تبیین است. این یک مبارزه سیاسی است و باید آن را در کادر سیاست نظم نوین امپریالیست امریکا و سیاستهای راهبردی آن تحلیل کرد. برآمد مردم علیه این فلم ضد اسلامی ریشه در سیاست تجاوزکارانه و کشتار و توهین و تحقیر مردم کشورهای مسلمان توسط امپریالیستهای امریکائی و اروپائی ورژیم صهیونیست اسرائیل دارد که جان مردم را به لب رسانده و از هیچ کشتار و جنایت و پایمال کردن حقوق ملل و حقوق بشر دریغ نورزیده و نمی ورزند. این وحشیهای "متمدن" مسبب این اعتراضات و درگیریهای خونین هستند و باید پاسخگو باشند. فریب افکار عمومی بس است!

ما بارها گفته ایم مبارزه با مذهب مبارزه با نادانی و جهل عمومی است و این امری نیست که در طی ده ها سال عملی باشد. به این جهت کمونیستها همیشه مبارزه با مذهب را در متن مبارزه طبقاتی دیده و از دریچه منافع مبارزه طبقاتی به آن برخورد کرده اند. مبارزه با مذهب مبارزه ای طبقاتی، مبارزه ای طولانی است که حتی بعد از استقرار سوسیالیسم در کشور نیز به پایان نمی رسد. باید ریشه های رشد مذهب را با تنویر افکار و اقناع خشک کرد و نه با توهین و چوبه دار.

حزب کارایران(توفان)

شنبه ۲۵ شهریور ۱۳۹۱

www.toufan.org